

ONGEREMDE KINDERPRAAT

MOE(T)DERDAG

Ann Van der Flaas
(mama van Eli-14 jaar,
Micha- 13 jaar, Abel-11 jaar,
Juda-8 jaar en pleegmama
van Rafaël 7-jaar)

Moe(T)derdag?

Elk jaar is er hier toch lichte stress voor moederdag. Voor onze pleegzoon was het in het begin een beladen dag. Voor welke 'moeder' moet hij knutselen? Voor allebei? Dit jaar was de keuze makkelijker, echte mama heeft al meer dan een jaar niets van zich aan Rafaël laten horen.

aan flarden gescheurd geweest ...

Die namiddag kwam hij naar me toe en zei: "Hier, je krijgt het nu al, pffft, het heeft toch allemaal geen zin meer!" ... ik antwoorde: "Lieve jongen, ik ben heel blij dat je't mij komt geven en het niet hebt stukgemaakt." Daarop zei hij: "Maar nu is het allemaal stom, want nu heb ik niets meer om op Moederdag te geven, dat is pas zondag en het is nu woensdag!" Toen vroeg ik: "Rafaël, ben je blij dat ik

stortte zich huilend in mijn armen. Tranen drupten op de speelplaats en het kinderverdriet leek niet verzacht te kunnen worden. Juda: "Mama, ik ga nooit klaar geraken met mijn knutselwerkje! Ik heb per ongeluk de klas onder water gezet, er was iets mis met de kraan. En nu heb ik dat allemaal moeten opkuisen én daardoor kon ik mijn knutselwerkje niet afmaken!" Ik stelde hem gerust: "Dan geef je het toch een beetje later af? Als je nog meer tijd nodig hebt?"

"Het gaat erom dat je dankbaar bent, niet om wat je allemaal wel of niet geknutseld hebt."

Ik dacht dat het makkelijker zou zijn... De woensdag voordien gaf ik les in de klas van Rafaël. De kinderen kwamen de klas binnen, samen met mij" ... Rafaël: "Grr, mama! Ik ga mijn knutselwerk kapotscheuren, het is toch allemaal voor niks!" Een verbaasde ik: "Wat bedoel je precies?" "Ja, jij ziet nu toch al wat ik geknutseld heb, dus het is allemaal voor niks!" Gelukkig lag zijn knutselwerkje op dat moment al ergens verstopt in zijn kamer, of het had waarschijnlijk effectief

vandaag je mama mag zijn?" Rafaël aarzelend: "Euhm, ja?" ... Ik ging verder met "Wel, dan mag je gerust vandaag ook Moederdag vieren, dat is helemaal ok..." en met die woorden werden er al enkele drama's gecounterd en wat zaadjes geplant ... Het was voor hem duidelijk dat het geen MOETerdag was, maar dat was nog niet het laatste drama...

Een andere dag haalde ik onze kinderen van school op en Juda

Zijn antwoord: "Maar nee! Het is zondag Moederdag en ik ga mijn cadeautje nooit afkrijgen!" Ik stelde hem gerust: "Juda, zelfs als je geen cadeautje hebt, dan heb je toch je stem om te zeggen dat je van me houdt? Je hebt je armen toch om mij een dikke knuffel te geven. En je hebt je lippen toch om een kusje op mijn wang te drukken?" ... bezorgd vroeg hij mij "Is dat dan goed genoeg?" ik verzekerde hem: "Tuurlijk!

Het gaat erom dat je dankbaar

bent, niet om wat je allemaal wel of niet geknutseld hebt.” Alweer een kind met lichte paniekaanvallen kunnen geruststellen dat het geen MOETerdag is!

kunnen sluiten dat ik mijn tas koffie mocht komen halen en buiten genieten van de opkomende zon. Om 7.30u zou dan ik stilletjes terug naar de slaapkamer sluipen zodat ze me alsnog konden verrassen. Geen

bij de kippen?” Abel viel totaal uit de lucht: “Niets! Ik heb ze echt proper fris water gegeven en graan!” mijn reactie: “Wel, dat graan is het net, hoeveel graan?” Trots zei hij “Ah, veel hé, het is

*"Ik hoop vooral dat onze kinderen dit jaar goed onthouden, dat Moederdag nooit een **MOETerdag** hoeft te zijn en dat elke dag een Moederdag kán zijn!"*

De oudste twee (Eli en Micha) knutselen al een tijdje niets meer op school... maar een dag op voorhand opende ik de koelkast om aan het avondeten te beginnen. En ik ontdekte wat ingrediënten die ik niet gekocht had: spek, eieren, persappelsienen, ... Ik mocht op zondag zéker niet opstaan voor 7.30u! Degene die mij een beetje kennen weten dat mijn biologische klok afgaat om 6u. Dus toch een compromis

grote drama's, want uiteindelijk is het toch gewoon Moederdag... En jullie vragen jullie nu af wat er met Abel is, is daar geen drama gebeurd? Een kleintje... ik ging zondagnamiddag, na de kerkdienst, met mijn tasje koffie, tot bij onze kippen. En ik ontdekte een gigantische hoeveelheid graan, veel meer dan onze 14 kippen konden verwerken. Ik vroeg hem “Abel, wat is er deze morgen gebeurd

toch voor hen ook Moederdag?”

Ik hoop vooral dat onze kinderen dit jaar goed onthouden, dat Moederdag nooit een MOETerdag hoeft te zijn. En dat elke dag een Moederdag kán zijn!